

בענין: הקובלנה נ' ד"ר מיגל פרצ'וק

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז 1976

נגד ד"ר מיגל פרצ'וק (להלן הנקבל) הוגש כתב אישום בבית משפט השלום באילת. כתב האישום המקורי תוקן באופן שבכתב האישום האחרון הואשם הנקבל בנסיון להפסקת הריון, עבירה על סעיף 313 בצרף לסעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז 1977, ובהטרדה מינית, עבירה לפי סעיף 5 (א) בצרף לסעיף 3 (א) (6) (ב) לחוק למניעת הטרדה מינית תשס"ה 1998.

התיקונים בכתב האישום נעשו במסגרת הסדר טעון שהושג בין המדינה לבין הנקבל. במסגרת הסדר זה הודה הנקבל בעובדות כתב האישום המתוקן, והעונש עליו יומלץ לבימ"ש יהיה מאסר של תשעה חודשים, ששה מהם לריצוי בפועל בעבודות שירות והיתר מאסר על תנאי. עוד הוסכם שהנקבל יחויב בפיצוי למטופלת בה טיפל בסכום של 15,000 ₪. בית המשפט אישר את הסדר הטעון. הנקבל הורשע בעבירות שיוחסו לו, והוטלו עליו העונשים עליהם הוסכם.

ביום 30.7.06, ולאחר כל הדברים הללו, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות קובלנה נגד הנקבל. לפי הקובלנה עבר הנקבל את עבירת המשמעת שבסעיף 41 (5) לפקודה. לפי סעיף זה הרשעה בעבירה שאיננה כלולה בפקודה היא עבירת משמעת.

שר הבריאות הקים, כמצוות סעיף 44 לפקודה, ועדה עליה הוטל לשמוע את טענות הנקבל, לברר את הקובלנה, ולהגיש אליו את מסקנותיה והמלצותיה. ב- 21/2/07 הגישה הועדה את הדו"ח שלה לשר הבריאות. סמכויות שר הבריאות לפי סעיף 41 לפקודה הואצלו אליי, ובעקבות כך הועבר הדו"ח אליי.

כצפוי, לא כפר הנקבל בעובדות הקובלנה, שהרי לא היה חולק על כך שהנקבל הורשע בעבירה שלא לפי הפקודה.

הדיון העיקרי בפני הועדה נסב על הענישה המשמעתית הראויה, ובמסגרת זו הואר הפן העובדתי שעמד בבסיס ההרשעה. מעובדות אלו נתברר שבמסגרת עבודתו של הנקבל בביה"ח באילת פנתה אליו אחת המטופלות וסיפרה לו שהיא נמצאת בהריון וכי היא מבקשת לשים קץ להריון. הנקבל שאין לו כשירות רפואית לכך, הציע לה ליתן לה טפול בביתו לשם הפסקת ההריון. המטופלת נענתה להצעה זו. הפסקת הריון יכולה כידוע להעשות רק במקרים ובתנאים הקבועים בדין, ואין חולק שהפעילות שהוצעה ע"י הנקבל לא עמדה בדרישות הדין. את הפסקת ההריון ביקש הנקבל להשיג על ידי החדרתו של כדור הידוע בשם PROSTIN לנרתיקה של המטופלת. מהדיון שהתקיים בפני הועדה הבינותי שהתווית תכשיר זה איננה תואמת את המטרה שביקש הנקבל להשיג. חרף זאת יש אכן שמשתמשים בתכשיר רפואי זה להפסקת הריון מתחיל.

בין כך בין אחרת הטפול שניתן לא הפסיק את ההריון. כיוון שכך חזר הנקבל על טפול זה פעם נוספת, ואולם גם טפול זה לא צלח. מאוחר יותר הופסק ההריון בדרך אחרת.

בכל אחד משני הטיפולים הללו נגע הנקבל בראשה בידיה ובכתפה של הנקבלת ללא הסכמתה, וחרף התנגדותה. בשל כך הוא הואשם והורשע בהטרדה מינית.

גירסת הנקבל היא שהמטופלת היתה נסערת לאחר הטיפול, וכי כל שהוא ביקש הוא ללטף את ראשה וידיה כדי להרגיעה.

הסבר זה של הנקבל לא יכלה הועדה לקבל משום שהרשעתו של הנקבל איננה שנוייה כאמור במחלוקת, ועילת הקובלנה היא עצם ההרשעה.

בדו"ח שהוגש על ידי הועדה נאמר "שהטרדה בה מדובר אמנם היתה ברף נמוך מאד", ואילו בשל נסיון ההפלה הבלתי חוקי "שילם הנקבל, פרט לעונש, מחיר יקר, המתבטא בקשיים כלכליים ומשפחתיים רבים.."

.
לוועדה נמסר שרשיונו של הנקבל הותלה באפריל 2005 (עם הגשת כתב האישום). בירור שנעשה על ידי העלה כי לנקבל היה רשיון זמני שתוקפו פג ב- 23/8/05. בפועל הסכים הנקבל כי גם לאחר תקופת ההתלייה הזמנית רשיונו לא יוחזר לו, והוא לא יפעל כרופא.

הוועדה הניחה שיש לנקבל רשיון בר תוקף שהותלה. על בסיס הנחה זו היא המליצה "להסתפק בהתלייה שתקופתה שווה לתקופה בה היה הרשיון מותלה, דהיינו על שנה אחת ועשרה חודשים מאפריל 2005, באופן שרשיונו כרופא יוחזר לו מיידית".

הועדה לא היתה ערה לכך שמאז 23/8/05 אין לנקבל רשיון וממילא הוא לא הותלה ממועד זה ואילך פשיטא שבהעדר רשיון אין אפשרות להחזיר לו את רשיונו.

העקרון העומד ביסוד החלטת הועדה מקובל עליי, ואולם כדי להתאימו למצב בו אין הנקבל זכאי בשלב זה לרשיון אני מורה כך :

1. רשיון הנקבל יותלה מהמועד בו הוא הותלה בפועל, ועד לתום תוקף הרשיון הזמני.

2. אם וכאשר יבקש הנקבל רשיון חדש, בין זמני בין קבוע, יהיה על הרשויות העוסקות בכך לשקול את זכאותו על בסיס כלל הנסיבות. במסגרת זו יביאו רשויות אלו בחשבון את העובדה שאלמלא פג הרשיון הזמני של הנקבל, הוא היה מוחזר לו היום.

ניתן היום

נ. זילר
נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים